

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Moscalu Svetlana, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Moscalu Svetlana împotriva lui Andronic Gheorghe și Moscalu Valeriu, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Romah Oleg cu privire la anularea procesului-verbal de sechestru și ridicarea sechestrului aplicat pe bunurile imobile,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Gheorghe Andronic, reprezentat de avocatul Iordachi Vitalie, a fost casată hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătoriai Edineț, sediul central și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La data de 13 decembrie 2017 Moscalu Svetlana a depus la Judecătoria Bălți cerere de chemare în judecată împotriva lui Andronic Gheorghe și Moscalu Valeriu, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Romah Oleg cu privire la anularea procesului-verbal de sechestru și ridicarea sechestrului aplicat pe bunurile imobile.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 16 martie 2017 a fost emisă hotărârea Judecătoriai Edineț pe cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andronic Gheorghe împotriva lui Moscalu Valeriu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, prin care au fost încasate de la Moscalu Valeriu în beneficiul lui Andronic Gheorghe datoria în sumă de xxxxx și taxa de stat în sumă de xxxxx.

A menționat că, în baza acestei hotărâri, executorul judecătoresc Romah Oleg, la data de 04 decembrie 2017, a întocmit proces-verbal de sechestru, prin care a aplicat sechestru pe următoarele bunuri: teren cu destinație agricolă cu nr. cadastral xxxxx; teren cu destinație agricolă cu nr.cadastral xxxxx; teren pentru construcții cu nr. cadastral xxxxx; construcție - casă de locuit individuală cu nr. cadastral xxxxx; construcție accesorie cu nr.cadastral xxxxx; construcție cu funcții comasate, nr. cadastral xxxxx; construcție cu funcții comasate, nr. cadastral xxxxx, raionul Edineț; construcție accesorie cu nr. xxxxx.

A susținut că, nu este de acord cu procesul-verbal de sechestru din 04 decembrie 2017 pe motiv că, a fost aplicat sechestru pe bunurile, care-i aparțin și ei cu drept de proprietate privată.

A afirmat că, parte în procesul de încasare a datoriei a fost doar fostul său soț, Moscalu Valeriu, dar nu și ea.

A relevat că, cota de ½ din aceste bunuri imobile, pe care s-a aplicat sechestru, îi aparține cu drept de proprietate privată.

A considerat procesul-verbal de sechestru întocmit de către executorul judecătoresc drept una ilegal și lipsit de suport juridic, deoarece incorect a fost aplicat sechestru pe bunurile unei persoane, care nu este parte în procesul de executare.

A solicitat anularea procesului-verbal de sechestru întocmit la data de 04 decembrie 2017 de către executorul judecătoresc Romah Oleg.

Prin încheierea din 30 martie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul central cauza a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Edineț, după competență.

Prin hotărârea din 01 octombrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul central acțiunea depusă de către Moscalu Svetlana a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Moscalu Svetlana, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost remisă cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La data de 26 martie 2019 Moscalu Svetlana a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea procesului-verbal de sechestru, întocmit la data de 04 decembrie 2017 de către executorul judecătoresc Romah Oleg, emis în vederea executării hotărârii din 16 martie 2017 a Judecătoriei Edineț și ridicarea sechestrului aplicat pe bunurile imobile.

Prin hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul central a fost admisă acțiunea depusă de Moscalu Svetlana, a fost anulat procesul-verbal de sechestru din 04 decembrie 2017, întocmit de executorul judecătoresc Romah Oleg întru asigurarea executării titlului executoriu nr. 2-1003 din 16 martie 2017, eliberat de Judecătoria Edineț, pe cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andronic Gheorghe împotriva lui Moscalu Valeriu cu privire la încasarea datoriei și a fost ridicat sechestru aplicat prin procesul-verbal de sechestru din 04 decembrie 2017, întocmit de executorul judecătoresc Romah Oleg, pe bunurilor imobile: teren cu destinație agricolă cu nr. cadastral xxxxx; teren cu destinație agricolă cu nr.cadastral xxxxx; teren pentru construcții cu nr. cadastral xxxxx; construcție – casă de locuit individuală cu nr. cadastral xxxxx; construcție accesorie cu nr. cadastral xxxxx; construcție cu funcții comasate cu nr. cadastral xxxxx; construcție cu funcții comasate cu nr. cadastral xxxxx; construcție accesorie cu nr. cadastral xxxxx.

Prin decizia din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Andronic Gheorghe, reprezentat de avocatul Iordachi Vitalie, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel, făcând trimitere la art. 371 și 353 din Codul civil (în vigoare pînă la 01 martie 2019), a constatat că, Moscalu Valeriu și Moscalu Svetlana, la momentul dobândirii bunurilor imobile asupra cărora s-a aplicat sechestru și în momentul acumulării datoriei, se aflau în relații de căsătorie, deci, ca urmare toate bunurile puse sub sechestru reprezintă bunuri comune în devălmășie a soților Moscalu.

Totodată, instanța de apel a reținut că, bunurile soților Moscalu, care au fost puse sub sechestru, sunt bunuri dobândite în timpul căsătoriei, fiind proprietate comună în devălmășie a soților, iar intimata Moscalu Svetlana nu a prezentat un alt act confirmativ, care ar demonstra că ar fi fost stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri.

Instanța de apel a relatat că, la materialele cauzei lipsește o hotărâre judecătorească de partajare a averii comune în devălmășie pe cote-părți sau dobândirea a ½ cote-părți personal, prin moștenire, donație etc., or, conform art. 163 alin. (2) din Codul de executare, în cazul contestării actului întocmit de executorul judecătoresc, sarcina probațiunii este pusă în seama reclamantului, în acest sens de către Moscalu Svetlana nu a fost îndeplinită această condiție.

Afară de aceasta, instanța de apel a relevat că, pe parcursul examinării cauzei nu a fost demonstrat faptul că, de către executorul judecătoresc Romah Oleg, la emiterea procesului-verbal de sechestru din 04 decembrie 2019 și aplicarea sechestrului pe bunurile imobile, care aparțin lui Moscalu Valeriu, a fost aplicat sechestru pe bunurile personale ale Svetlanei Moscalu.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, executorul judecătoresc Romah Oleg corect a întocmit procesul-verbal de sechestru din 04 decembrie 2017.

La data de 13 decembrie 2019 Moscalu Svetlana, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece circumstanțele cauzei nu au fost constatate just de către instanța de apel și a fost apreciată incorect situația de fapt.

A menționat că, datoria, încasată prin hotărârea din 16 martie 2017 a Judecătoriei Edineț, constituie o datorie proprie a lui Moscalu Valeriu și nu poate fi cunoscută ca obligație a recurenteii ca soție, deoarece suma respectivă nu a fost asumată în interesul familiei Moscalu pentru a spori bunul comun al soților conform art. 24 alin. (2) din Codul familiei.

A susținut că, banii respectivi au fost strict pentru afacere și nicidecum pentru asigurarea familiei cu toate cele necesare.

A specificat că, obiectul acțiunii sunt terenurile agricole și construcțiile, având statut de bunuri proprietate comună în devălmășie a soților, însă prin prisma normelor de drept, ce reglementează raportul juridic litigios, nu s-a dispus partajarea acestora în părți egale între soți.

A notat că, executorul judecătoresc Romah Oleg, la data 04 decembrie 2017, în mod nechibzuit a aplicat sechestru pe proprietatea comună a debitorului, Moscalu Valeriu și a recurenteii Moscalu Svetlana, astfel, fiind încălcate de către executorul judecătoresc prevederile art. 95 din Codul de executare și dreptul de proprietate al recurenteii, garantat de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A considerat că, soluția dată de către instanța de apel este una pripită, fără elucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 25 noiembrie 2019 instanța de apel a expediat în adresa participanților la proces decizia din 17 octombrie 2019, iar la data de 28 noiembrie 2019 recurenta a recepționat-o, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia (f. d. 115, vol. II).

Astfel, recursul declarat la data de 13 decembrie 2019 este în termen.

La data de 10 ianuarie 2020 în adresa intimațiilor Andronic Gheorghe, Moscalu Valeriu și executorului judecătoresc Romah Oleg a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 135, vol. II).

Intimatul Andronic Gheorghe, reprezentat de către avocatul Iordachi Vitalie, și-a valorificat dreptul procedural și la data de 10 februarie 2020 a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil (f. d. 138-141).

Intimații Moscalu Valeriu și executorul judecătoresc Romah Oleg nu și-au valorificat dreptul procedural și nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Moscalu Svetlana, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Moscalu Svetlana, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Moscalu Svetlana, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Moscalu Svetlana, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic